

SŁOWO PASTERSKIE
BISKUPA ZIELONOGÓRSKO-GORZOWSKIEGO
W ZWIĄZKU Z POŻAREM KATEDRY GORZOWSKIEJ

Umiłowani Diecezjanie,

w najnowszej historii naszej diecezjalnej rodziny wpisują się wydarzenia radosne, do których niewątpliwie zaliczamy wizytę w Gorzowie Wielkopolskim Świętego Jana Pawła II przed dwudziestu laty. Ojciec Święty zachęcał nas wówczas do czytelnego świadectwa wiary na wzór Pierwszych Męczenników Polski. Przypomniwał nam także ogromne dziedzictwo historyczne i kulturowe naszych ziem, a na końcu spotkania powiedział: „Dziękuję Bożej Opatrzności za spotkanie w Gorzowie”.

Nasze wspólne doświadczenia obejmują też wydarzenia bolesne, do których niewątpliwie zaliczamy pożar katedry gorzowskiej pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, który miał miejsce w sobotę 1 lipca 2017 r. Ta smutna data wpisuje się w historię miasta i diecezji na zawsze. Jako ludzie wiary nie zaczynamy od liczenia strat, ale tak jak św. Jan Paweł II zwracamy się w stronę Bożej Opatrzności, by podziękować za ocalenie najważniejszej świątyni w naszej diecezji, która gromadzi wiernych w szczególnych chwilach dla Kościoła i Ojczyzny. Niech Boża Opatrzność prowadzi nas drogami nadziei, byśmy odbudowując to, co materialne, potrafili umocnić to, co duchowe i uwielbiać naszego Pana i Stwórcę. Jako rodzina diecezjalna, która w tych dniach tak bardzo czuje się wspólnotą, dziękujemy za odwagę i poświęcenie wszystkim strażakom, słusznie nazywanym od początku akcji bohaterami, policjantom, funkcjonariuszom Straży Miejskiej oraz pracownikom innych służb, władzom rządowym, samorządowym, dziennikarzom i mieszkańcom Gorzowa, spontanicznie spieszącym na ratunek. Wdzięczność należy się proboszczowi katedry i całej wspólnotie parafii. Z kraju i zza granicy docierają do nas zapewnienia o modlitwie, wyrazy solidarności i deklaracje konkretnego wsparcia. Wam wszystkim dziękujemy za wrażliwość serca i pocieszenie w tych trudnych chwilach.

Pożar katedry przyszedł niespodziewanie, ale zarazem w momencie duchowego umocnienia. Przez cały miniony miesiąc zwracaliśmy się w stronę Najświętszego Serca Jezusa, a 18 czerwca zgromadziliśmy się w Rokitnie na uroczystości ku czci Patronki Diecezji – Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej. Dzisiejsza Ewangelia przypomina nam o cichości i pokorze Serca Jezusa, a słowa Zbawiciela stają się dla nas wyjątkowym pocieszeniem: „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”. Niosąc dziś do ołtarza wszystkie trudy i obciążenia codziennego życia, zanurzając w tym Najświętszym Sercu czas wakacji i urlopów, dołóżmy tę wspólną intencję błagalną o szybkie odbudowanie świątyni katedralnej w Gorzowie Wielkopolskim i o umocnienie w wierze dla całej Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej. Dzisiejsze Słowo Boże jest wołaniem o pokój, o życie według ducha. Nasz Pan Jezus Chrystus wieści światu prawdziwy pokój, który osiąga się jedynie wtedy, gdy człowiek świadomie i dobrowolnie poddaje się władaniu Króla pokoju. On stale wzywa wszystkich ludzi dobrej woli, aby zapatrzili się w Niego i uczyli się cichości i pokory serca, które niosą światu ukojenie i stwarzają podstawę do zaprowadzenia prawdziwego pokoju. Cichość lub łagodność stanowi niezwykle trudną do osiągnięcia cechę człowieka, ale jednocześnie wprowadza bardzo skuteczne uspokojenie we wzajemnym

obcowaniu ludzi. Jej źródłem jest bogate wnętrze człowieka, który nawiązał ścisłą łączność z Chrystusem. Nie da się jej osiągnąć bez pokory serca, która odrzuca daleko od siebie chęć wynoszenia się ponad drugich, czy tym bardziej świadomego szkodenia bliźnim. Jakże dzisiaj potrzeba takiej postawy w naszej Ojczyźnie, na naszej ziemi, bowiem zawładnęła nami wzajemna rywalizacja i niechęć, a nawet wrogość. Zwróćmy się zatem do Tego, który pociesza nas w najtrudniejszych chwilach życia doczesnego, byśmy – niosąc Jego pokój – nie ustawali w pielgrzymce do wieczności. Na tej drodze przez wieki ważne miejsce zajmuje nasza katedra z jej bogactwem modlitwy i otrzymywanego w niej błogosławieństwa.

W mojej pamięci przywołuję dziś doniosłe chwile, które przeżywaliśmy w tym roku w gorzowskiej katedrze. Należą do nich obchody Triduum Paschalnego, wydarzenia patriotyczne, święcenia kapłańskie. Ale ze szczególnym wzruszeniem wspominam dzień 13 maja, w którym katedra była wypełniona wiernymi po brzegi. To wówczas nasze miasto zawierzyliśmy na nowo Niepokalanemu Sercu Maryi. Siostry i Bracia, czyż to zwycięstwo w czasie próby dla płonącego serca miasta nie przyszło przez Maryję?

Spójrzmy na historię obiektu sakralnego, który wspólnymi siłami uratowaliśmy i pragniemy przywrócić mu należne piękno. Gorzowska świątynia pw. Wniebowzięcia NMP jest najstarszą budowlą w mieście. Została wzniesiona w drugiej połowie XIII w. Uroczystej konsekracji kościoła dokonał w 1303 r. biskup kamieński Henryk Wacholtz. Po II wojnie światowej świątynia stała się katedrą dla nowo utworzonej Administracji Apostolskiej Kamieńskiej, Lubuskiej i Prałatury Piłskiej. Po wzniesieniu nowego ołtarza głównego 9 września 1962 r. katedrę konsekrował bp Wilhelm Pluta. Biały krzyż przy gorzowskiej katedrze przypomina nam okres intensywnej modlitwy i zmagania o ludzką godność i wolność Ojczyzny w czasach zniewolenia. Ten krzyż, to symbol solidarności ludzi wierzących w Boga i jednocześnie wierzących w to, że Polska może być krajem wolnym. Pamiętający tamte czasy wiedzą dobrze, że nie tylko krzyż przyległy do ścian najstarszej gorzowskiej świątyni, ale cała katedra jest dla mieszkańców Gorzowa, a zwłaszcza dla ludzi pracy, symbolem solidarności i wiary w prawdziwą wolność.

W jednym z komentarzy medialnych po pożarze katedry pojawiły się takie słowa: „We współczesnej historii (katedra) zajmuje szczególną rolę. W życiu mieszkańców jest miejscem chrztu, pierwszej komunii św., bierzmowania, ślubowania wierności i miłości małżeńskiej, ślubowania wierności i posługi w sakramencie kapłaństwa, święceń biskupich, rekolekcji, dni kultury chrześcijańskiej, modlitwy i pamięci o zmarłych, modlitwy w intencji ważnych wydarzeń w historii naszej Ojczyzny oraz Narodu Polskiego, miasta Gorzowa, regionu i diecezji, a także pogranicza polsko-niemieckiego”.

Ze względu na tak ważną rolę kościoła katedralnego dla całej diecezji i regionu, pokornie proszę wszystkich ludzi dobrej woli o solidarność z katedrą gorzowską i pomoc w jej odbudowie po tragicznym pożarze. Trwajmy też na modlitwie, byśmy podejmując wysiłek przywracania piękna tej świątyni byli dalecy od postawy budowniczych wieży Babel, którym zabrakło porozumienia. Niech wieża katedry gorzowskiej będzie symbolem solidarności, współpracy, stawania ponad podziałami w trosce o szybkie zakończenie niezbędnych prac. W tym miejscu warto przywołać zawołanie spoczywającego w katedrze sługi Bożego bpa Wilhelma Pluty: „Ut omnes unum sint” – „Aby wszyscy byli jedno”.

Jako rodzina diecezjalna trwajmy w jedności solidaryzując się z Gorzowem Wielkopolskim, a zwłaszcza z parafią katedralną. Módlmy się o siły dla tych, których czeka ciężka praca przy odbudowie. Na koniec pokornie proszę o materialne wsparcie na rzecz

katedry gorzowskiej. Jest to swoiste świadectwo wiary, które najpierw przed wiekami złożyli na tej ziemi nasi przodkowie, wznosząc tę świątynię i troszcząc się o nią. My dajemy dziś świadectwo, że to dziedzictwo odbudujemy i przekazemy odnowione dla następnych pokoleń. Dlatego proszę o wsparcie katedry w dzisiejszej zbiorce. Na stronie internetowej diecezji, w mediach i na rozdawanych dziś ulotkach zostały też zamieszczone numery kont, na które można składać ofiary. Natomiast w najbliższym czasie rozpocznie się dystrybucja cegiełek, z których dochód będzie przeznaczony na odbudowę gorzowskiej katedry. Zwracam się do osób indywidualnych i poszczególnych instytucji o hojność serca. Za wszystkich ofiarodawców będą odprawiane Msze św. w naszych diecezjalnych sanktuariach. W ten sposób chcemy pamiętać o dobroczyńcach zniszczonej świątyni.

Ufam, że wspólnymi siłami, a nade wszystko z Bożą pomocą, gorzowska katedra odzyska swój blask: „Bramy Jerozolimy będą odbudowane, [...] rozbrzmiewać będą pieśniami wesela, a wszystkie jej domy zawołają: «Alleluja, niech będzie uwielbiony Bóg Izraela!»” (Tb 13, 17.18).

Zawierzam Was opiece Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej z Rokitna i z serca błogosławię

+ Tadeusz Lityński
Biskup Zielonogórsko-Gorzowski

Zielona Góra, 5 lipca 2017 r.

ZARZĄDZENIE

Z racji na szczególne znaczenie świątyni katedralnej w Gorzowie nie tylko dla Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej, ale także dla historii i kultury, a przede wszystkim dla duchowych dziejów całego naszego Regionu – Kościoła nad Odrą i Bałtykiem, powyższe Słowo pasterskie Biskupa Tadeusza Lityńskiego należy odczytać także Wiernym i Gościom Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej podczas Mszy św. w niedzielę 9 lipca br. Należy też zorganizować w najbliższą niedzielę (9 lub 16 lipca) zbiórkę ofiar do puszek „*Na odbudowę wieży oraz renowację Katedry w Gorzowie*”. Zebrane ofiary należy przekazać do końca lipca br. do kasy Kurii Metropolitalnej w Szczecinie z dopiskiem „*Gorzów - Katedra*” lub przesłać bezpośrednio na

konto: 81 1020 1954 0000 7602 0101 3754 z dopiskiem „Katedra”.

W tym drugim przypadku do Kurii Metropolitalnej należy przekazać do końca lipca br. informację o wysokości oraz o terminie dokonanej wpłaty.

Arcybiskup Andrzej Dzięga
Metropolita Szczecińsko-Kamieński

Szczecin, dnia 6 lipca 2017 r.